

В циганските/ ромските сватбените обичаи и обреди вниманието определено е насочено към *тялото на булката* – към неговата цялост, непокътнатост и чистота. Доказала девствеността си, тя става обект на особени грижи, свързани с тялото ѝ и със сватбеното ѝ облекло. Подготвителният период е в дома на майката на момичето и включва три основни момента: подготовката на чеиза, банята и къната.

Моминският чеиз за някои от циганските/ ромските групи се приготвя в различен етап от нейния живот. При „тракийските“ калайджии се тъче в семейството от майката и от момичето. Подготвя се постепенно и когато девойката достигне възраст за женене, трябва да е готов. „Пет дъщери имам и на петте съм им приготвила богат чеиз - черги, одеала, китеници, завивки, постелки, юргани.. „ (ж., р. 1938 г.).

Чеиз на „тракийски“ калайджии

Старата практика на сватба да се даряват най-близките с риза се спазва и до днес. В миналото задължителен сватбен дар, който булката трябва да приготви за свекървата, е тъкана риза. В повечето случаи тя се поръчва